

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد گرامی: استاد من با تفکرات شما کاملاً عمیق آشنا هستم و دنبال کننده و انس گرفته با سخنان شما. من از نوجوانی دغدغه‌ی فرهنگی و تربیتی بسیاری داشتم و دارم بطوری که گاهی از فکر خوابم نمیبره یا مات و خیره می‌مونم. قبلاً تربیت کودکان برام اولویت بود ولی الان که جوان هستم تمام دغدغه و اولویتم شده خودم، اول خودم رو بسازم اول خودم تربیت بشم، کلاً خودم. خودم. مسئله خودم هستم بیشتر. نمیدونم چرا و نمیدونم خوبه یا نه. من از کودکی بیشتر در کوچه‌ها پرسه می‌زدم و به همین سبب آسیب‌های جنسی بدی رو چشیدم که هنوزم به شکل خودارضایی دارم. نمیدونم هر فن و چله و دعا و برنامه ریزی و دوره‌ای که شما بگید رو تا ته رفتم ولی باز به این گناه برگشتم. فقط تو دوران جنگ‌ها بود که از این گناه دوری کردم و این هم شاید از یاد مرگ که خیلی نزدیک می‌دیدمش بود ولی الان هم هرچقدر حین گناه به مرگ فکر می‌کنم یا حتی به امام زمان ولی با بیشرافی کامل گناه‌ها رو انجام میدم. حالم خیلی بده از یه طرف پوچی و فنایی و بی‌وفایی آدم‌ها و این دنیا مثل سیلی‌هی می‌خوره تو گوشم از اینطرف حتی دیگه ارتباط با خدا و اهل بیت و نماز برام بی‌معنا شده یعنی کلاً برا همه چیز اینطور شدم. نمیدونم ولی اگر می‌مردم خیلی بهتر از این زندگی ننگ‌واره. از بچگی تا به الان درگیر این گناه‌ها، از سن ازدواجم داره می‌گذره ولی به خودم اجازه نمیدم با این دامن‌آلوده به گناه زندگی شخص دیگری رو هم به‌گند بکشم. همیشه دعا می‌کردم که آخرم شهادت باشه و شهیدانه زندگی کنم ولی نشد و حتی خیالات می‌کردم که مادری میشم که شهید پرورش میدم ولی نشد. نمیدونم فقط دیگه بخشش و مرگم رو از خدا می‌خام تا کی با این احوال رو دنیا بمونم و بیشتر گناه کنم و رفتن و پیوستن به یاران بقیه رو تماشاچی باشم. دیگه نه می‌خام همسنگر کسی باشم و ازدواج کنم نه مادر باشم و مادرانگی کنم اصلاً دیگه نمی‌خام که باشم. نمیدونم تو این دنیای سراسر بدی چطور میشه مثل حاج قاسم، چمران، آوینی و... خوب بود و خوبی کرد؟ من که فقط بلام حرفشو بزنم.. شما آخرین تیر من تو این تاریکی هستید. مثل همیشه با سخنانتون به دل و عقلم کمک کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال همان‌طور که در کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» عرض شد هر اندازه ما خود را به امور معرفتی و افعال معنوی مشغول کنیم، توهمات و آن‌چینی از قدرت فرو می‌افتند و در این رابطه اولاً: چرا به فکر مادر بودن نباشید در هر سنی که هستید، که آن فرزند، نوری با خود به

همراه می‌آورد. ثانیاً: با فعالیت‌های اجتماعی و همراه با رفقای خوب، جهان خود را از آن جهان گناه‌آلود تغییر دهید. از ورزش نیز غافل نباشید. علاوه بر آن می‌توانید در فضای مجازی با ایجاد کانالی از مطالعات خود و تجربیات‌تان برای بقیه بگویید و شخصیت خود را به عنوان یک شخصیت فرهنگی شکل دهید. موفق باشید